

KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.

Előfizetési díj:

Egész évre 5 frt., félre 2 frt. 50 kr.,
negyedévre 1 frt. 50 kr.

Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.

Megjelen hetenként egyszer,
VASÁRNAP.

Az előfizetési pénzek,
úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom-
dájának” czimzendeők.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal:

BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM.

E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető
minden küldemény a szerkesztő- és kiadó-
hivatalhoz intézendő.

Hirdetési díj:

3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr.,
többszöri vagy terjedelmes hirdetésnél ár-
leengedés adatik.

Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.

A párisi közkiállítás ügyében.

Az 1878. évi párisi közkiállítás magyarországi szervezésére vonatkozólag megalakulván a budapestvidéki albizottság, szétküldötte a lefolyt hét folyamán felhívását a közkiállítás ügyében, melyben kifejezi abbéli véleményét, hogy a jelen politikai, de különösen népünk szorult anyagi viszonyai között vidékünk meglepő fényes sikerrel e nagy nemzetközi kiállításban részt nem vehet, de hangsúlyozza és pedig igen helyesen, hogy az emberiség haladásának e nagy versenyéről hazánk el nem maradhat.

Hahár az eredetileg a bejelentésre kitűzött idő, vagyis e hó 15-ike elmúlt, azon reményben, hogy e bejelentésre kitűzött határidő meg fog hosszabbíttatni, *) mi is elmondunk egyet-mást az ügy érdekében.

Miután a párisi közkiállítás tőlünk jó távolban esik, valóban félni lehet, hogy Magyarország őstermelői és iparosai nem tanusítanak irányában oly mérvű érdekeltiséget, milyent hazánknak az európai népcsaládok közötti állása is kívánatosá tenni s egyes vidékek őstermelői és iparosai talán egészen távol is fogják magukat tartani, ha erkölcsi támogatáson kívül anyagi támogatásban is nem részesülnek.

Nagyobb áldozatkészségre ez idő szerint valóban sem a gazda, sem az iparos részéről nem számíthatni. A gazdaközönség ki van merülve a megelőző évek terméketlensége következtében s így egy hazánktól távolabb eső helyen rendezendő kiállításban való részvételre nem sarkalja az ambitio; az iparosok pedig a 3—4 évi üzlet pangás folytán már-már csupán a létfentartásért küzdve aligha gondolnak arra, hogy a párisi világtárlaton bemutassák iparezikkeiket.

A párisi világtárlat pedig talán mégis közelebből érdeklí Magyarországot, mint hinnők. Ősterményeinket — melyek a világpiacokon kintinő minőségük folytán keresettségnek örvendenek — bemutatni nem lesz felesleges a párisi tárlaton sem, mert Amerika őstermelvényei, melyek a kiépült amerikai vaspályahálózat folytán versenytársaivá lettek nyers terményeinknek, a nyugot-európai piacokon meg fognak jelenni a civilizált világ gyűlhelyévé váló párisi tárlaton s így onnan nyers terményeinkkel elmaradunk gabonakivitelünk érdekében sem lehet. A műiparezikkek kiállításától pedig ne tartson vissza bennünket ama hiedelem, hogy gyöngé és még csupán gyermekéveit élő iparunk nem képes versenyezni a 3 százados francia iparral s a nyugoti népeknek általában a fejlettség magasabb fokán álló iparával.

A kishitűség ne tartson vissza, mert Magyarország érdeke azt parancsolja, hogy valamint minden téren nyomába lépni iparkodunk az európai

cultur álladalmaknak, úgy lépünk azokkal a sorompókba a párisi világtárlaton is és mutassuk meg azt, ha többet nem is; hogy van fejlődésre képes iparunk s van bennünk akaraterő előbbre vitelére.

A kecskeméti albizottság, mely tőle kitelhetőleg eszközöbe vette a párisi világtárlat ügyének erkölcsi és anyagi támogatását, mindent el fog követni, hogy serkentés, buzdítás által odahasson, miszerint Kecskemét- és vidékének őstermelvényei és iparezikkei a jelen szomorú viszonyok között is a világváros tárlatán kellő mérvben szerepeljenek. Kecskemétnek az alföld eme tekintélyes városának s jó hírnevű vidékének nem szabad és nem lehet távol maradnia és mi hisszük, hogy a városi közönség nem leend szűkkeblű, midőn arról lesz szó, hogy anyagi támogatásban részesüljenek a kiállítók.

Igen helyesnek tartjuk a bizottság ama határozatát, hogy Kecskemét város, úgy a szomszédvárosok közönsége is anyagi segély nyújtásra felhívattassék, mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy ha több anyagi támogatásban nem részesülendek is a kiállítók, mint abban: hogy a kiállítandó tárgyaknak a központba való szállítás, csomagolás és decoratio költségei fedeztetnek, az is éleszteni fogja a kiállításban való részvétel iránti kedvet s felette jótékonyan játszhatik közre az ügy érdekeire.

Hisszük, hogy a szomszédos városokban is minden el fog követetni s ha azok közönségéhez kérelem fog inéztetni az iránt, hogy a kebeléből való kiállítókat anyagi segélyben részesítse, áldozatkészségükbe helyezett bizalmunk- és reményünkben nem fogunk csalatkozni.

Évi jelentés

a kecskeméti jótékony nőegyletnek 1877. június 10-én tartott rendes közgyűlésén.

Tisztelt közgyűlés!

Ismét elmúlt egy év, melylyel egyeletünk a hetediket fejezte be. Midőn ez alkalommal a múlt év eredményeiről jelentést tenni szerencsénk van, a legőszintébb tisztelet érzetével üdvözljük önöket, kik jótékony egyeletünk ügyei és magasztos hivatásunk iránti meleg érdeklődésünkkel fogva, e közgyűlésünket megjelenésükkel emelni sziveskedtek. A jelen mostoha viszonyok között különösen kellemesen hat reánk részvétők, mert ez megnyugvást ad nekünk arra nézve, hogy becses támogatásokra biztosan számíthatunk.

Valamint az egyes emberek életében egyik év eredménye vagy emlekeiben a másikonál jelentékenyebb, úgy egyeletünk működéseiben is a körülmények szerint előhaladásunk változó; ha szerényen munkálkodhattunk is bár a múlt éven át, mert a viszonyok hatalma így engedé, anyagi előhaladásunkat, melyről a pénztári jelentés kapcsán részletes tudomást venni méltóztatnak, örömmel nyilváníthatjuk kedvezőnek. És ez annál inkább érdemel figyelmet, mert mint tudni méltóztatnak, egyeleti alaptökénk gyarapításán kívül árvaházi tőkénket is nevelni feladatunk lett. Mely igazgató választmányunk elismerésre méltó buzgalma folytán lehetőleg sikerült. Az eredményekért köszönettel tartozunk erélyes bizottságainknak, különösen pedig ezek fáradhatlan elnökeinek.

A múlt évi közgyűlés alkalmából megválasztott igazgató-választmány első gondja volt, az ügyis már korábban megüresedett titkári tisztet betölteni; melyre Kada Elek és Ujszászi Imre ügyvéd urakat, pénztárnokul pedig újabban Katona Zsigmond urat választottuk meg.

Mint a korábbi években történt, munkakörünk beosztása tekintetéből bizottságokat küldöttünk ki. Árvaházi és segélyező, szintügyi, báli és tanodai bizottságok czime alatt. Báli bizottságunk B. Kiss Mihályné úrnő, árvaházi bizottságunk Kun Anna úrnő elnökleite alatt, mindkettő alapszerzés tekintetéből viszonyainkhoz mértén szép eredménnyel működött.

Elismeréssel említjük fel azon kis bizottságunkat is szinte, mely Pacsu Mihályné úrnő elnökleite alatt kiküldetve, egy igen kedélyes és nagy részvételnek örvendett halvacsa rendezésével alaptökénk gyarapítására 102 frt. 20 krt eredményezett.

A helybeli gazdasági egyelet — melynek olvasó termeit választmányi üléseink alkalmával díj nélkül használni szerencsénk van — a múlt év őszén terménytárlatot rendezvén, készséggel hódoltunk azon felhívásának, hogy a gazdasszonyi készítmények kiállítására hozzá járuljunk. E tárlat igen fényesen sikerült; úgy a termények, valamint az általunk berendezett tárgyaknál feltűnő törekvés haladásunknak legszebb jeleit tüntették ki. Itt különös elismerés Kun Anna úrnőt és bizottságát illeti, mely bizottság egy csemegéző bazar rögtönzésével 281 frt. 22 kr. bevételt szerzett. Ez összegből 118 frt. 26 kr. a tárlati költségek fedezésére a t. gazdasági egyeletnek átszolgáltattuk. A fentebbi összegekben ajándékok is vannak foglalva, melyekről a más alkalommal gyűlt összegeket is összevonva, részletesen számot adni kötelességünknek ismerjük; előbb azonban még elismeréssel kívánjuk felemlíteni Nagy Károly ref. orgonista és zenetanár úr azon ügybuzgó készségét is, melylyel a ref. templombeli orgona és a nőegyleti árvaház alapjává zeneestélyt rendezni sziveskedett, habár a zord idő gátolta is a közönség méltó részvétét, nemcsak az átvett 22 frt. 10 kr. féljövdelemért, de a nemes jóakarát- és általunk jól ismert fáradozásért, nevezett tanár úrnak köszönetünket nyilvánítani kedves kötelességünknek tartottuk.

A múlt évben következők voltak kegyesek becses adományaikból céljainkat támogatni, u. m. Arva Tóth Lászlóné 5 frt., az izraelita ifjúság egy része a sétányon levő vígadó termében rögtönzött mulatság alkalmából 4 frt. 70 kr., a „Társas-kör” 12 frt. 5 kr., Horváth Döméné 2 frt., Schvarcz Józsefné 3 frt. 60 kr., Horváth Döme 3 frt. 80 kr., Fischer Miksáné 2 frt., Schweiger Fülöpné 2 frt., Cristophori Juhász II. 2 frt., Fórián Károly 1 frt. 80 kr., Balázsf. Kiss Miklós 4 frt., özv. Kovács Lászlóné 6 frt. 20 kr., Bleyer testvérek 1 frt., tisztelendő Arányi Béla 40 kr., Dömötör Istvánné 40 kr., Schweiger Berta, Brachfeld Sándorné 25 forintot. Összesen: 75 frt. 95 kr.

Az Árvaház alapra ajándékoztak: a csemegéző bazar alkalmából többen 24 frt. 70 kr., Balázsf. Kiss Flóra 5 frt., Kopácsi Árpád 5 frt., n.-tisztelendő Tóth Pál 5 frt., Nagy Károly zeneestélyének féljövdelemét 22 frt. 10 kr. Összesen 61 frt. 80 krajczár.

A halasi kiállítók a tárlatnál megmaradt gyümölcsöt Katona József siremléke javára, melyért árverés útján 4 forint vétetett be.

Fogadják a fentnevezett urak és úrnők kegyes adományaikért köszönetünket.

(Vége következik.)

A törökök Magyarországon.

Böngészet a hódoltság történeti emlékeiből.

Közi: Dr. Dékány Ráfael.

(Folytatás.)

Számtalan eset fordult elő, hogy a szpahiák addig zsarolták a jobbágyságot, míg ezek kény-

*) Ez július 15-ig csakugyan már meg is hosszabbíttatott.

telenek lettek elbujdosni, a mi következőképen történt. Az egész falu elhatározván lakjaik elhagyását, a magyar földesurat titokban értesítették, hogy többé lehetetlen megmaradniok, mert a török adót előteremtteni nem bírják, így tehát a vere-seget, börtönözést és rablást fejükre várni nem akarván, pusztán hagyják a falut; kérték továbbá a magyar földesurat, hogy rendelne nekik helyet a hódolatlan földön, vagy saját jószágában bárhol, mindaddig, míg a szpáhia vagy magába nem tér és követeléseiből engedve vissza nem hívja őket, vagy közbenjárása folytán újra megalkudhatnak vele. Ha a magyar földesúr olyan állapotban volt, hogy a hódolatlan földön levő másik falujában helyet adhatott, oda vonultak; ha nem, akkor szegények mezőt béreltek s putrikban, vagy mint az oláh cigányok, sátrakban, kocsik alatt húzták meg magokat. A falujoktól elfutás következőképen történt: késő este minden becses ingóságait, továbbá a nőket és gyermekeket kocsikra rakva, a csordákat magok előtt hajtva követte őket a férfi sereg s oly menetben vonult e karaván, hogy már reggel a harmadik falu határában találták magukat s nem is pihentek meg, míg hódolatlan helyre nem értek; így a falu sem egyik sem másik földesúrnak nem jövedelmezett. A törökök ezt különösen restelték, némelyek közülök haragra gyulva fenyegetőztek, mint szatmár-megyei Oroszfalu szpáhiája 1673-ban, ki Nagyváradról levelet küldött elfutott jobbágysai után, s azt írta, hogy térjenek haza, megelégszik 60 forint szpáhia- és szultán-adóval, meg egy fejőstehénnel, mert ha vissza nem jönnek, felkeresi őket, ha az ökor szarvába bujnak is. A falu pusztán hagyatván, a magyar földesúr ekkor kezdte meg a közbenjárói szerepet. Levelet írt, vagy izent a szpáhiának, melyben kifejté, mennyi kára van mindkettejüknek, hogy a falu elfutott, szállítsa alább az adókat ennyivel meg ennyivel s adjon arról nekik hitlevelet, majd ő magára vállalja, hogy a jobbágyság újra megszállja a falut. A legtöbb esetben, mi nagyon is természetes, miután a földesuraknak jövedelmet, a jobbágyságnak pedig lakást kellett nélkülözni s nyomorral küszködni, meg is történt az alku, s akkor az új szerződés megkötése után visszajött a szegény falusi nép, s elfoglala viskóit. Képzeltető, milyen volt az ilyen ház, melyet csak ideiglenes lakásul tekintett a jobbágyság, és mily véghetetlen szegényesen nézhetett ki egy ily hódoltságos falu, melynek fenállása a zsarnok török úr pénzvágától függött.

Ritkábban történt, hogy a szpáhia felette kemény és ismert szavaszegő zsarnok levén, ennek semmiféle ígéretére nem hajolt a faluról elfutott jobbágyság s végkép pusztán maradt a határ. Akkor az eltávozók vagy más hódolt falukban telepedtek le, vagy ide-oda elszéledtek, mi akkori időben könnyebben ment, mert a jobbágyság, az új települők hódolt és hódolatlan vidéken szívesen láttattak, és sok miveletlen föld levén, telket igen könnyen kaphattak.

Ha a földesúr és a lakosság nyakasok voltak, akkor a zsarnok szpáhia igen megjárta, mint a györmegyei Ravasz helység török ura. Ez mód nélkül kegyetlenkedvén és húzván jobbágysait, ezek a falut egy éjjel üresen hagyta. A szpáhia megszeppenvén, a tartozásokat jóval alább szállítani

ígérte; de a magyar földesúr és a lakosság csak azon határozott feltétel alatt ígérte a faluhelynek újra megülését, ha a régi jobbágyságnak három, az új települőknek pedig hat évi adómentességet ígér s azután mérsékelt adóval megelégszik és minderről hitlevelet ad. A szpáhia kénytelen volt engedni.

Ezen példák többnyire oly helyekről vannak beszerezve, hol a hódoltság határa közel, vagy nem igen távol esett a hódolatlan magyar földtől; de képzelheti a tisztelt olvasó, mily állapotban lehettek például a Kecskemét vagy Szeged környékén volt faluközösek, ha egy zsarnok szpáhi, timári vagy zaim körmei közé jutottak ezek nem futhattak el oly könnyen, mert oly messzire és mélyen ben voltak a hódoltság területén, hogy több napig kellett volna bujdosniok, míg a magyar földet elérheték vala; ezen vidékről tehát vagy egyenkint szökdöstek el, vagy a törökök által pusztították ki a lakosok, mert a török kivétele után, néhány nagyobb városban, az úgynevezett khasz- vagy császári birtoknak fenhagyottakon kívül, az egyes szpáhik és tisztek birtokába jutott faluhelyek itt Kecskemét környékén többnyire elpusztultak, elannyira, hogy Pesttől Kecskemétig s innen Szegedig néptelen sík pusztaság volt az egész vidék, és ámbár kétszáz év óta már ama pusztaság helyek közül legnagyobb rész ismét benépesített, de Pest és Szeged közt, tehát Kecskemét körül még ma is huszonhárom pusztatemplom dűledékei meredeznek az ég felé, melyeket ezen magyar alföld a török hódítás korából örökölt, mert azok lakosai a török uralkodás idején pusztultak ki. (Folyt. köv.)

Lapunk május 27-iki számában „Szükséges tudnivalók biztosító közönségünk érdekében“ című megjelent cikkre, mennyiben e közleménya „Victoria“ biztosító-intézetre is vonatkozott, Dezsényi József úrtól egy terjedelmesebb levelet vettünk,*) melyet polemikus jellegű fogva egészben nem közölhetünk. Ezt tesszük a „Victoria“ érdekében is, mert D. úr czáfoló válaszával olyan ellen fordul sértőleg, kinek a jelzett cikkhez semmi köze sincs, mivel összekötetésben nem állunk.

Habár meg vagyunk győződve, hogy azon közlemény a viszonyok ismeretével közönségünk érdekében iratott, mert közlő nem egyedül a „Victoria“, de minden és bármely más társulattal szemben mint eddig is, részrehajlatlan ítéllettel nyilatkozik ott, hol orvosolni, vagy a biztosítás terén szükséges információkat megadni a kördekek parancsolja. Meggyőződöttünk arról is, hogy közlő azon nyilatkozatát, hogy a „Victoria“ biztosításainak 80%-ját más idegen társulatnak leköttette; a „Victoria“-nak f. évi január hó 20-ikán Kolozsvárott tartott rendkívüli közgyűlésében Szász Gyula igazgató úr felolvasott jelentéséből, — tehát hivatalos forrásból — merítette. Ha közlő nyilatkozatával tévedett, úgy téves volt az igazgatói jelentés is.

Ennek előre bocsátása mellett készséggel kiemeljük Dezsényi úr azon nyilatkozatát, melylyel alaptalannak állítja a közlemény azon kifejezését, hogy a „Victoria“ önálló hazai intézetként működni megszűnt volna, mert függetlenségét teljesen meg-

*) Ez tőlünk, miután polemikus és az ügy érdekéhez nem tartó részének mellőzését jelentettük ki, visszakérte.

tartotta és gyakorolja. Hogy biztosításainak 80%-ját más idegen társulatnak leköttette volna szinte valótlannak, mert ezt csak annyiban tette, a mennyiben viszont biztosításra a megnevezett társulatokkal valóban szövetkezett. Hogy életbiztosításait más társulatra ruházta, igaz, de ezt úgy saját maga, mint közönsége érdekében tenni tartotta szükségesnek.

Ennyi, mit a levél tartalmából érdemileg, a méltányosság tekintetéből is közölhetünk. Meglehet a „Victoria“ győződve, hogy sokkal szívesebben közlünk hazai intézeteink előhaladásáról kedvező tényeket százszor, mint egyszer kedvezőtlen, melyre — ha tesszük — a közérdek iránti feladatunk kötelez.

Tekintetes Szerkesztő úr!

A „Kecskemét“ legutóbbi számának ujdonsági rovata között a f. hó 20-án a példánykertben rendezendő tavaszi mulatság ismertetéséről pár sornyi tudósítás jelent meg, a mely tudósítás hallomásunk szerint a meghívott vendégek között kételyt támasztott a mulatság mikénti rendezése iránt.

Ez okból a rendező-bizottság megbízásából felkérem t. szerkesztő urat, hogy a közönség tájékozása végett, a tavaszi mulatságnak alább következő megállapított tervezetét becses lapjában közölni szíveskedjék.

A részvényesek tetszés szerinti vagy a példánykertben kiűn ebédnek, vagy pedig annyi értékű utalványt kapnak, a mennyibe egy részvényesnek az ebédje került, a mely utalványnak megfelelő értékig a helyszínen levő Dékány I. vendéglős és Vittman Károly cukrász uraknál étkezhetnek. A tulajdonképeni mulatság kezdete d. u. 2 órakor, a mikorra is netáni száraz idő esetére a rendezőség az országút és kerti utak felloccsoltatásáról gondoskodik, hogy az által a porzást megakadályozva, a vendégekre kellemesebbé tegye a kiűnlélt.

A példánykerti ház melletti árnyas ligetekben Dékány Imre vendéglős és Vittman Károly cukrász urak asztalai foglalják el a helyet, a kik is ételleiket a szokott áron szolgáltatják ki*) s ez által fel lesz a n. é. közönség azon kellemetlenség-től mentve, hogy mint más alkalomkor, nemcsak családja, hanem vendégei számára is tetemes fáradsággal és áldozattal oszonnát kelle készítenie, mivel itt mind oszonna, mind pedig vacsora étlap szerint lesz, s akkor ehet mikor neki tetszik.

A táncmulatság a kertészlak nagytermében tartatik meg, a mi alatt a kertben mulatók részére is lesz zenéről gondoskodva.

Midőn ezeket a n. é. közönség tudomására hozni kötelességünknek tartottuk, a rendezőbizottság nevében maradok szerkesztő úrnak tisztelettel

Kada Elek.

Tekintetes Szerkesztő úr!

A folyó hó 13-án délután 3 óra 5 perczkor a 3-ik tized 157. számú reform. egyház tulajdonát képező háznál kiűtött tűzvész alkalmával nem mulaszthatjuk el a lakosság részéről mindazoknak, a kik önfeláldozólag a tűzvész elnyomásában segédkezni szívesek voltak, az egész közönség, a

*) Ezeknek érdekében is kívánatos, hogy a vendégek költségeiből uszonna kivételül magukat felmentve érezzék. Szerk.

TÁRCZA.

A kis Ignatieff.

Historico — polemico — satyrico — turkophilosophikus karcolat. — Irta Cwicker. —

Beszéltünk már eleget a törökről. Meghureztuk őket vezércikkben, ujdonságban, tárczában. Vonat fölött és vonal alatt nem szölgött másról hetekig az ének, mint a „becsületes csorbadsik“ viselt dolgairól Orsovától Budapestig. Helyi lapjaink türelmes hasábjain holdas turkophilok verték heves kovácsolással a török-magyar barátságunk szíveket melegítő egybeforrott vasát. Dicsőítettek versben és prózában a próféta árnyékában pihenő*) jó Szulejman effendinek violaszin kaftánja arany paszamántjától, a jámbor Hariri seik állatkerti éhhalálra szánt párduczkykőig egy igazhívő muzulmán türelmességgel mindent, a mi és a ki csak jött „napkeletről“ s

*) Hozott nekünk gyöngyöt, éket; Corvinákat, testvér-szívet“.

De legyenek megvigasztalva, jutalmuk nem fog elmaradni. Az öreg Sulejman megígérte nekik, hogy el fogja küldeni azt a port, melyet majd a muszkák a próféta legszentségebb nadrágjából kivernek, — és azon boros palaczkoknak dugóit, melyeket a magyar barátságra üriteni a korán-szabályok aloi kivételként a seik-ül-izlam legközelebb kibocsátandó fetvája engedendi meg.

*) Minden török főpap a próféta árnyékában pihen.

Kell-e ennél több?! És most, midőn már csömörlésig vagyunk a magyar gulyáslében feleresztett török piláffal, nem fog ártani, ha megkínzott gyomrunkat egy adag muszkával hozzuk helyre.

Beszéljünk tehát egy keveset a muszkáról is. — S mivel mintha már előre látnám mint készülőnek szíves olvasóim, török sympathiáik felháborító érzetében megbotránkozva dobni el e lapot, melyben én most vakmerő tollal egy muszkát merészkedem megdicsérni, megnyugtatókra inkább megígérem, hogy legközelebb nem is tárczában, hanem vezércikkben fogom összeszidni a muszkát, s odát írok a nagy próféta szent papucsának dicsőségére, — a mint igazán hiszem, hogy „Allah nagy és Mahomed az ő prófétája“.

Most pedig hadd zengjen Muszkánkról az ének,
Kit Gucker néz vala
Kis Ignatievnek.

Vég fel sebes szárnyaidra bolyongó képzelet s repítsd lelkem vissza az idők végtelenében ama letűnt napjai felé a mozgalmas multnak, melyek emléke még oly közel van, de magok oly messze, hogy soha többé őket el nem érjük, hacsak a mult nem fordul vissza jellennek; — azon napok felé, melyekre a mai könnyen vénhedő időkben, midőn minden nap századokat betöltő eseményekkel terhes s minden perc egy-egy új korszakot szülhet, régmultba temetve a tegnapot, — már csak ritkán veti vissza halvány sugarait a hűtlen emlékezet.

Hiszen oly rég volt az már, mikor még:

„Piros fezes jogász nagy csizmás muszkával
Taposta a járdát kioszktól Dékányig“.

„Oly rég volt, mikor még piros
Fezékre termett a babér, —
A képzelet sebes szárnyu sas.
Elfárad mégis mire odaér“.

Szép piros fez, szép emléke szebb napoknak!
Midőn még fekete bojtod libegése körül csoportosultak a nap eseményei, — midőn minden gucker, minden cwicker és minden szem csak téged kerestett, téged nézett, — minden száj csak neked éljenzett, — minden ajk csak rólad beszélt.

Régi dicsőséged múltó árnyéka fölött úgy kersergek én most, mint siró Márius Karthágó romjain; — dicsőséged fölött, melyből nem maradt egyéb hátra, mint egy kifizetetlen kontó:

Datirt a Budapest.

Mechlovics és társa

Egy valódi stambuli török fez . . . 2 frt. 50 kr.

„Hej piros fez hová lettél,
Szép hiedből be kiestél, —
Fáj szívem fáj, ha ezt látom
S tollam búsan sutba vágom!“

Azaz hogy dehogy vágom! Hisz a miről tulajdonképen irni kellett volna, arról még alig irtam valamit.

Reméljük tehát egy kissé komolyabban, — de, habár itt a vitatkozásra tág tér nyílnék, — ne vitatkozzunk; szavakkal ne kalmárkodjunk; engedjük szólni a tetteket, melyek mindig egyformák maradnak, akár guckeren, akár czvickeren keresztül nézzük is azokat.

Ki is volt hát az a kis Ignatiev?!

Ki ne ismerte, vagy legalább ki ne látta

városi hatóság és a választmány nevében a leg-
 őszintébb köszönetünk nyilvánítását kijelenteni,
 különösen pedig Németh Dániel ügyvéd, Fejér
 István kereskedő, Katona Béla t. sz. jegyző,
 Schweiger Adolf, Tóth Vincze és Balázs János
 gyógyszerész gyakornok uraknak, a kik buzgó
 munkálkodásuk által a közelismerést valóban a
 legnagyobb mértékben kiemelték, legyen jutalmuk
 azon öntudat, hogy polgári kötelességüket
 teljesítették. — Kecskemét, június 14. 1877. — A
 választmány megbízásából. *Kubinyi Konrád,*
 tűzparancsnok.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Gyászhir.** Gáspár Lajos kir. közjegyzőt,
 városunk egyik kitünőbb polgárát, jeles készülségű
 fiát, ki huzamos időn keresztül szolgálta mint fő-
 bíró is a várost és közügyet — f. hó 15-én kísérté
 ki nagyszámú néptömeg az örök nyugalom helyére.
 Tiszteltük benne az erélyt, melylyel a közpályán
 való működésében eljárta, becsültük benne azon
 odaadást, melylyel a haza ügye iránt viselteték.
 Béke poraira!

— **A párisi kiállításra** vonatkozó bejelentési
 határidő július hó 15-éig meghosszabbított.

— **Dr. Scheiber Ignác**, helybeli gyakorló or-
 vos f. hó 12-én tartá meg esküvőjét Steiner Fanni
 kisasszonnyal Nagy-Körösön. Boldogságot kívá-
 nunk az új házaspárnak.

— **Hymen.** Fejes Kálmán, félegyházi fiatal
 birtokos, néhai Fejes Márton félegyházi aljárásbíró
 fia, a napokban váltott jegyet ugyanott Kanyó
 Rozália kisasszonnyal. Tartós boldogság kísérje a
 szép frigyét!

— **Tűz.** A ref. egyház tulajdonához tartozó s a
 budai-nagy-útczában levő 157. sz. ház f. hó 13-án d.
 u. 3 órakor kigyuladt, és a luth. egyház 156. sz.
 alatti szintén zsindelyes házával együtt a tűz martalé-
 kává lett. A kigyuladás a padláson levő papirfor-
 gácsban történt, a melylyel együtt mintegy 2000
 drb. üres zsák, 10 mérő árpa és még egyéb tár-
 gyak is elégték. A tűz későn jelezte a tűz-
 oltók, miután a varostól a szivattyúkhöz lovat
 csak későn kaptak — akkor érkeztek meg, midőn
 már a veszély a legnagyobb fokra hágott és még
 ekkor is megbénította működésüket ama körül-
 mény, hogy kellő mennyiségű víz nem állott ren-
 delkezésük alatt. A tűzoltók különben a legna-
 gyobb erőfeszítést fejtették ki s parancsnokuk erély-
 es szakértő vezetésének tulajdonítható, hogy
 az udvarban levő pincze, melyben nagy mennyi-
 ségű spiritusz volt elhelyezve, a felrobbanástól
 megmentetett.

— **Legutóbb bizonyos Monosses Dániel nevű**
 egyén, ki állítólag Oroszországból került haza,
 regényes elbeszélései által alkalmat adott arra,
 hogy a „Kolosvári Lapok“ nyomán újra azon
 kérdéssel foglalkozzanak a lapok, vajon Petőfy
 él-e vagy sem? Nevezett Monosses Dániel ugyanis
 azt állítja, hogy az oroszországi olombányákban
 ő többször beszélt egy Petőfy nevű úri emberrel,
 ki ott, mint munkafelügyelő van alkalmazva,
 Monosses Dániel még több művelt emberről emlé-
 kezik. Elősorolja Virág Pétert is Kecskemét-
 ről, a kire emlékezik. Ezen előadás valóságához
 sok kétely fér ugyan, de annak kiderítése céljából,
 hogy a Petőfyt illető előadások mennyiben

volna, — hisz úgy-úgy megbámulták sokszor, mint
 valami természeti ritkaságot, — azt a nyúlánk ter-
 metű, halvány arcú, barna fürtös ifjút, — arczán
 az északi szláv jelleg határozott kinyomatával, —
 ki hosszú szárú csizmákban, jobbára panyókára
 vetett kabáttal, ajakán négy-ötfele nyelvvél, egyi-
 ket sem beszélve tökéletesen, hü Šubányija*) és
 piros fezes barátai kíséretében úgy pár hó előtt
 még oly állandó alakja volt a körösi-útczában s
 pontosan fizető lakója a Ladányi háznak, és hűs-
 ges látogatója Dékány bácsi sörcearnokának, nép-
 szerű nyelven a „méter“-nek, — ha ugyan volt 9
 árva krajczárja és nem volt kénytelen a „kioszk“
 7 kros löréje mellett élvezni a vasúti munkások I-
 rével vegyes kompániájának kellemes társalgását.

Ki ne ismerte volna a mi muszkánkat, a kit
 kormányunk magasabb politikából csak azért tar-
 tott itt, csak azért fizetett érte havonként 90 ftot,
 mert nagyon sok volt neki a pénze, — és hogy
 készítse el Jász-Nagy-Kun-Külső-Szolnok-Heves-Vá-
 mos-Pircs-Piripóty összevissza egyesített vármegyék-
 nek térképét, melyet aztán Sipos Orbán úr Jász-
 berényben 50 krjával árult s csinált belőle az
 államnak netto 5 ft. hasznót.

Különbben a jámbor jászberényiek annyira
 megszerették ezt a mi muszkánkat, hogy Sipos
 Orbán úr még le is photographoztatta a kedvük-
 ért valami négyszáz példányban s még a lovas
 csendőröknek is adott belőle, hogy netán ha kedve
 szottyanna az ő kedvencüknek egy szép holdvi-
 lágos este búcsút mondani a kapufélfának, — föl-

valószínűek s nem követték-e el visszaélés? fel-
 kérjük mindazokat, a kik netalán a Monosses Dá-
 niel által hivatkozott Virág Péterről vagy ily
 nevű családról, vagy annak ily nevű sarjáról tudó-
 mással bírnának, ki a forradalom után csakugyan
 elveszett, adják meg a felvilágosítást az ügy érde-
 kében is szerkesztőségünknek.

— **A párisi közkiállításban** Kecskemét szab.
 kir. város is részt veendő.

— **Csabai Pálné** (Miskolczy Lila) asszony
 veterán színésznő javára f. hó 23-án műkedvelői
 előadás lesz rendezve. Bpestről Nagy Lúja asz-
 szonyt várják és a „Toloncz“-ban Liszka szerepét
 fogja játszani hir szerint. Sikert kívánunk a veterán
 színésznőnek, s hisszük, hogy a közönség
 meleg érdeklődést fog tanusítani úgy a veterán
 színésznő, mint a műkedvelői előadás iránt.

— **A helybeli tűzoltó-egylet** legutóbb tartott
 választmányi ülése alkalmával elhatározott, hogy
 egy emlékirat szerkesztessék, melyben azon hiá-
 nyok lesznek ecsetelendők, melyek a helybeli tűz-
 oltó-egylet működését megbénítják.

— **A színügyi bizottságnak**, mint értesülünk,
 Németi és Super színigazgató urak tettek ajánla-
 tot a színi idényre vonatkozó szerződést illetőleg.
 Mindkét igazgató jó hirrel bír a vidéken s Németi
 igazgató úr társulata jelenleg Makón jó sikerrel
 folytatja működését. Felette kívánatos is volna
 Kecskemét város színházlátogató közönségére nézve,
 ha jól szervezett társulat szerződnek, mert bizon-
 a megelőző években itt működött társulatok igaz-
 gatói oly gyenge erővel próbáltak szerencsét,
 hogy nem csoda, hogy közönségünk közönyvel és
 érdeklődését veszítve maradozik el a színházról.

— **Papi jubilaum.** Ma egy hete ünnepelte
 nt. Gajdos Sebestyén atya, a helybeli sz. ferencz-
 rendi-ház legidősebb tagja áldozásának 50 éves
 fordulóját. Nevezetes, hogy ez ünneplélynél ugyanaz
 szónokolt, még pedig ifjú tűzzel, ki 50 év előtt
 Gajdos úr első áldozatánál a sz. beszédet tartotta,
 t. i. nt. Melicher János atya, szeged alsóvárosi
 lelkész. A kézvezetői tisztet Félegyházáról Szabó
 Ferencz prépost úr ő nagysága teljesítette, ki a
 jubilálónak 48 év előtt volt káplánytársa Majsán.
 A diszebődnék egyik sikerültebb toaszta kiemelte,
 miszerint az ünnepnek 4 fő szerepvivője összesen
 300 évre terjedő életkort képvisel; és ugyan 72
 évet a kézvezető, 73-at a legközelebbi szolgálattel-
 (diaconus) nt. Tego Izsaiás atya szinte Szegedről,
 ugyanannyit a jubilans, 82-öt pedig a szónok, ki
 Kecskeméten már 53 évvel ezelőtt hirdette az ígét,
 aranyimésjét pedig 8 év előtt énekelte el. Soká
 viruljanak a jelen rövid életű nemzedéknek e vihar-
 edzett tölgyei!

— **Nyílt köszönet.** Tekintetes Gallia Emma
 asszony, főgymnasiumunk szorgalmasabb tanulói
 jutalmazására öt darab diszkötésű könyvet volt szí-
 ves ajándékozni; miért is fogadja intézetünk nevé-
 ben szíves köszönetemet. Kecskemét, június 13,
 1877. Csabai Imre, reform. lyceumi igazgató.

— **Nyílt köszönet.** A helyi állami főreáltanoda
 kitünő növendékeinek megjutalmazására tekintetes
 Légrády Károly könyvkiadó úr 5 kötet értékes
 művet, tekintetes Nagy Ferencz tanár úr pedig
 az intézet könyvtárának gyarapítására nagybecsű,
 saját művéből 1 kötetet kegyeskedett ajándékozni.
 Nagyságos Bogó Pál apátplébános úr, az intézet
 gyűjteménye különböző ágainak gyarapítására,

kereshessék és hozzák vissza erővel is, mert ők
 nagyon szeretik.

Szegény Sarapov, milyen jó humorral beszélt
 el nekünk az ő önkénytelen lekapatásának komi-
 kus epizódját; — mennyire meg volt lepve —
 mondá — midőn a fényképésznel száz számra látta
 készülni az ő becses pofaturát s mind ezt, mikép
 a jámbor photographus állítá, csupán jó geschäft
 céljából — lévén az ő arczépe a jó jászberényiek
 előtt nagyon kapós.

No ilyesmi itt nem történt velem.

En Kecskeméten léte 5-ik havában, márczius
 hóban ismerkedtem meg velem.

Ügyes társalgása, élénk szelleme, széles ol-
 vasottsága, alapos ismeretei, valódi gondtalan ifjúi
 kedélye s a helyzet, melyben volt, csakhamar fel-
 ébreszték irántai rokonszenvenet, érdeklődésemet,
 majd becsülésemet. S habár eleinte török sympat-
 hiám berzsenkedtek is az új liaison ellen, de las-
 sanként megismerve benne az embert, s nem
 találva azt a muszkát, melyet mint magyar ifjú
 gyűlölni tanultam, — sőt annak ép az ellenkező-
 jét, csak annál szorosabban csatlakoztam hozzá.
 S habár politikai nézeteink itt-ott eltértek is, an-
 nál élénkebben találkoztak azok, egyes irodalmi
 kérdések, általános eszmék fejtegetésénél. S míg
 ő széles ismeretei, dús tapasztalatai tömört tár-
 zából gazdagított, addig mohó vágygyal szivta
 magába a magyar irodalom, költészet, pillitkai
 és társadalmi viszonyok részletesebb ismertetését.

A piros fez oly szépen összefért a bagariá-
 val, az elfogulatlan magyar érzelmek közügye
 alatt. (Vége következik.)

ritka becsű tárgyakat kegyeskedett adományozni
 legközelebbi kirándulása alkalmából. Fogadják e
 nemes gondolkodású adakozók, az ifjúság nevé-
 ben, legőszintébb hálát az intézet felvirágozta-
 tására és az ifjúság serkentésére irányzott nemes
 hajlamukért. Dr. Dékány Ráfael, igazgató.

— **Nyilvános köszönet.** Tek. Gallia Emma
 úrnő 3 db. becses könyvet volt szíves hozzám kül-
 deni azon meghagyással, hogy azokat a polg.
 leányiskola három kitünő növendéke között az évi
 zárvizsgálat alkalmával kiosszam; fogadja ezért
 az intézet nevében őszinte köszönetemet. Kecke-
 mét, 1877. jun. 12. Páthy Károly, igazgató.

— **Felhívás.** Azon tisztelt szülőket, kik gyer-
 mekeiket a német nyelv elsajátítása végett cserébe
 szándékoznak adni, egész tisztelettel felkérem, mel-
 tőtassanak hozzám fordulni, Délmagyarországból —
 Bánát — szíves készséggel ajánlkozom gyer-
 mekeik helyett német-ajkú csere gyermekek szer-
 zésére. Kovács Antal, tanító. Lak. 7-ik tized,
 bárány-útcza, 36. sz. a.

— **Jelentés** a folyó hó 3-án tartott, táncz-
 vigalommal egybekötött jótékonycélú színelőadás
 bevételei és kiadásairól. Bevétel: táncz- és szin-
 házi-jegyek árában 72 ft. 70 kr.; felülfizetések-
 ben 3 ft. Kiadás: 86 ft. 85 kr. Tehát deficit
 14 ft. 15 kr. Felülfizetni kegyeskedtek: Szappan-
 nos István ref. főgondnok úr 2 ft., Máthé Sándor
 gazd. igazgató úr 60 krt. és Garaczi Pál úr 40
 krt. Összesen: 3 ft. Mit is midőn köztudomásra
 hozni szerencsések vagyunk, elmulaszthatlan köte-
 lességünknek tartjuk úgy a mélyen tisztelt felül-
 fizetők, és a n. é. közönségnek, mint a szereplő
 hölgyek és uraknak, szíves adakozásuk és részvé-
 tükért, illetve buzgó közreműködésükért, legőszin-
 tébb köszönetünket és hálánkat fejezni ki. — A
 felülfizetésekből begyűlt 3 ft., mint tiszta jövede-
 lem, rendeltetése helyére juttattattott. Kecskemét,
 1877. jun. 14. Tóth Vincze. — Kovács Pál, segély-
 egyleti elnök.

Szerkesztői üzenet.

— *G. I. úrnak.* A küldött tárcza közlését kénytelenek
 voltunk későbbre halasztani, cikksorozatát szívesesen látnánk
 még e hó folyamán; — a nagyobb terjedelmű beszélyéről majd
 szóval.

Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1877. június 15.

Tisztabúza m.-mázsa	74—76 kl.	10.60	któl	11.11	krig
Elegy	„	72—73	„	9.50	„ 10.10
Rozs	„	70—71	„	8.30	„ 8.60
Árpa	„	60—62	„	7.—	„ 7.33
Zab	„	38—40	„	7.50	„ 7.80
Kukoricza	„	70—72	„	6.80	„ 7.30
Köles	„		„	5.20	„ 5.60
Burgonya	„		„	3.40	„ 4.20

Főmunkatárs:

Felelős szerkesztő:

KISS LAJOS.

Dr. TASSY PÁL.

NYILTÉR. *)

Tekintetes Szerkesztő úr!

E rövid felszólalásom becses lapjába leendő
 felvételét kérem.

A helyben működő adókető bizottság, a mely
 általában véve túlságos nagy adóalapok megállapi-
 tása által lett városunkban nevezetes, úgy látszik,
 még ellenszenvét is mérlegbe veti, midőn egyesek
 kereseti adóját megállapítja. E feltevésre jogosít
 azon eljárása, hogy jövedelmemre vonatkozólag
 kétszer akkora adóalapot vett fel, mint oly orvos
 kollégáimnál, kik több éven keresztül már keresett-
 ségnek örvendenek és betegek ellátása céljából
 még fogatokat is kénytelenek tartani.

Ezekkel egyenlő orvosi gyakorlatot és ebből
 folyólag egyenlő mérvű keresetét föltételezni nálam
 annál kevésbé lehet, mert én még nincs egy éve,
 hogy a városban mint gyakorló orvos működöm,
 és így az ismeretség hiányában is nem lehet má-
 séhoz hasonló mérvű jövedelmem.

Ezt a nyilvánosság elé hozni mégis szükséges-
 nek vélem, noha tudom, hogy nem ez az orvoslat
 rendes útja, mert kik polgártársaik keresetének
 megállapítására kijelölvék, azoktól meg kell vár-
 nunk, hogy nagyobb loyaltással lépjenek a tárgya-
 lási terembe, és a viszonyok kellő méltánylása
 mellett hozzanak határozatot, miután csak ez eset-
 ben számíthatnak polgártársaik tisztelete- és hatá-
 rozataikban való megnyugvására.

Kelt Kecskeméten, 1877. június 14-én.

Dr. Réthi Mór, orvos, sebész, szülész.
 (N.-vásári-útcza 225. sz.)

*) E rovat alatt közlöttekért a nem vállal felelősséget a
 szerkesztő.

*) Ez volt az ő neve.

2231. Árverési hirdetmény.

1877. A kecskeméti kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kada Elek ügyvéd, mint vagyombukott Fuchs Péter csődpergyelölőjének önkéntes árverési kérelme folytán Fuchs Péternek a kecskeméti 309. sz. tjkben 667. r. sz. alatt foglalt és bíróság 3400 frtra becsült fél ház illetősége az 1877. évi július hó 6-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi augusztus hó 6-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, a kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi május 9-én tartott üléséből. 107 (1—1)

Legjobb minőségű hegyi borok

minden színben és tetszés szerinti mennyiségben a napi áron kaphatók alólírottánál. A megrendelések azonnal és pontosan teljesíttetnek, az elküldés utánvétellel eszközöltetik a vevő hordójában. — Megkeresésekre rögtön válaszolok.

Róth Lipót,

magyar délvidéki borkiviteli üzlete
Verseczen.

103 (3—2)

2265. Árverési hirdetmény.

1877. A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Sármai Márton végrehajthatónak Steiner Farkas végrehajtást szenvedő ellen 2025 frt. tőke s járulékaik iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedettnek a kecskeméti 515. sz. tjkben 577. r. sz. alatt foglalt s bíróság 1270 frtra becsült házbirtoka az 1877. évi július hó 13-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi augusztus hó 13-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, ezen kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban, a hivatalos órákban, mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Papp Sándor ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi május 2-án tartott üléséből. 105 (1—1)

2232. Árverési hirdetmény.

1877. A kecskeméti kir. tszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Tari Agnes végrehajthatónak Mátyas András végrehajtást szenvedő ellen 100 frt. tőke s járulékaik iránti végrehajtási ügyében végrehajtást szenvedettnek a kecskeméti 3300. sz. tjkben 3632. r. sz. alatt foglalt s bíróság 150 frtra becsült házbirtokbeli illetősége az 1877. évi július hó 14-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi augusztus hó 14-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, a kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban — a hivatalos órákban — mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi május 9-én tartott üléséből. 106 (1—1)

89 (6—5)

Mattoni-féle BUDAI KIRÁLY-KESERÜVIZ

MATTONI és WILLE, BUDAPESTEN
budai keserűsforrásoknak tulajdonosai.

Értesítés.

Alulírott ezég tisztelettel értesíti a t. cz. közönséget arról, hogy a jóhírben álló Szűcs Ferencz-féle

tégla- és cserépgyárat Szegeden

örök áron megvette és azon kellemes helyzetben van, hogy helyben is a körösi kapuban levő üzlethelyiségében a legjobb és első minőségű fedéteseréppel jutányos áron szolgálhat.

Ez alkalommal el nem mulaszthatja a t. cz. közönségnek jól felszerelt

épületfa-kereskedését

becses figyelmébe ajánlani.

Kecskeméten, június hóban.

Teljes tisztelettel

Lichtner Dávid és Fia.

102 (3—2)

3816. sz. Árverési hirdetmény.

1876. A nagy-körösi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Steiner Sámuel és fia czég felperes részére 200 frt. tőke követelése és járulékaik kielégítése végett, végrehajtást szenvedett alperes Birkás István és Nagy Szép Katalintól bíróság fel foglalt a P. kocséri 159. számú telekkönyvben (456—459., 654—656.) részlet szám alatt foglalt s neveikre beirt tanya- és homokföldek — tartozékaikra, — melyek becsért 2409 frt. o. é. a nyilvános árverés elrendeltetett és árverési határidőül 1877. évi június 23. és szükség esetében 1877. évi július 23. napjának mindég d. e. 9 órája a p. kocséri községi házánál akként tüzetett ki, hogy első alkalomkor az árverés alá becsajított ingatlanosság becsáron alul el nem adható.

Venni szándékozó tartozik a becsértéknek 10%-át készpénzben bánatpénzül az árverési kiküldött kezeihez letenni, különben az árverésben részt nem vehet.

Az árverési feltételek, melyek az árverés előtt felolvastatnak, az árverést megelőzőleg mindenki által a telekkvi hivatalban megtekinthetők.

Felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy ennek közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett a járásbíróóság székhelyén megbízottat rendeljenek, és azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, mert ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

A perrendtartás 433. és 466. §§-hoz képest felhívattak mindazok, kik a fentebb kijelölt javak iránt tulajdonjogi vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy kereseteiket a hirdetmény közzé tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt ezen telekkönyvi hatósághoz adják be, különben azok az árverés foganatosítását nem gátolhatván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Kelt a nagy-körösi kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1877. évi január hó 30-ik napján.

Pápai Zsiga,

kiküldött végrehajtó.

95 (3—3)

2964. Árverési hirdetmény.

1877. A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Kecskemét város árszéké, mint gyámhatóságnak 1879/1877. szám alatt kelt megkeresvénye folytán néhai Pacsu Gergely jogutódait illető, a pusztá borási 73. és 74. sz. tjkben 94., 95. és 108. r. sz. alatt foglalt s tartozékaival együtt összesen 42,602 frt. 62 kr-ra becsült ingatlanok az 1877. évi július hó 23-ik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1877. évi augusztus hó 23-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben ezen kir. törvényszéknek telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános önkéntes árverésen együtt egy tagban, — azon esetben pedig, ha a kitűzött határidőkben az egész fekvőségre együtt egy tagban vevő nem jelentkeznék, akkor a csatolt térkép szerint elkülönített két részben vagy pedig három részletben eladatni fognak.

Az árverési feltételek a törvényszék telekkönyvi hivatalában mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket a hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyujtsák be; különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék székhelyén, vagy annak közelében lakknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben a részükre hivatalból kinevezendő ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1877. évi május 30. napján tartott üléséből. 101 (3—2)

Ajánlat.

Van szerencsém tudatni a n. é. közönséggel, hogy Budapestén való hosszabb tartózkodásom alatt a **fordrázatot teljesen és tökéletesen magamévá tettem.**

Midőn az e téren való jutányos szolgálataimat a n. é. közönségnek felajánlanám, esedezem egyszersmind annak becses pártfogásáért.

Teljes tisztelettel

Feldmayer Regina.

108 (3—1)

Szőlő-eladás.

A kis-körösi közön levő Ladányi József-féle 474 útat tevő s esinos lakházzal ellátott szőlő örök áron eladandó vagy bérbe adandó

Közlebbi értesítést ad

Tassy László.

99 (3—3)

Lovarda-útcza 47. sz.

Árlejtési hirdetmény.

4985.
1877.

A belső sétatér felső végéül a temető-nagy-útcza alsó szelőig vonuló csatorna elkészítésének árlejtésen leendő kiadása a 4985. számú tanácsi végzés szerint elhatározatván, az árlejtés megtartására határidőül folyó 1877. évi június hó 22-ik napjának d. e. 10 órája a városbázi tanácssterembe ezennel kitűzetik; miről a vállalkozni akarók azzal értesítettek: hogy a tervrajzokat, költségszámítást és árlejtési feltételeket a városi mérnöki hivatalban — a hivatalos órák alatt — megtekinthetik és hogy a kikiáltási ár 3166 frt. 33 kr., a bánatpénz pedig 316 frt. lesz.

Kecskeméten, 1877. június hó 14-én.

109 (1—1)

A városi építészeti osztály.

Birtok-eladás.

Távollevő Soós Erzsébet Balogh Imréné tulajdonához tartozó, pusztá-szentkirályi 41 holdnyi — tanyaépületekkel ellátott —

földbirtok

szabadkézből eladása Kecskemét város árszékének 1126/877. sz. végzésével elrendeltetvén, az eladás feltételeiről bővebb értesítést ad a kinevezett s alolrt gondnok.

Fekete István,

110 (3—1)

ügyvéd.

Hirdetmény.

Özvegy Huszti Pálné Melczér Anna tulajdonát képező a kecskeméti 4572. sz. telekkvben 426. r. sz. alatt foglalt, az „Ürgés“ városrész mellett, a vasúton innen fekvő jó karban levő

szőlőbirtok,

külön veteményfölddel és 12 öl hosszú lakházzal, kedvező feltételek mellett szabadkézből eladó.

Bővebb értesítést nyerhetni a tulajdonosnő megbízottja **Ujszászy Imre** ügyvédnél (lak. takarékpénztári új épület II. sz. 4. sz.), avagy a tulajdonosnőnél (I. VII. tiz. 41. sz.)
111 (2—1)

Lakás-változtatás.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy lakásomat a volt Rózsa köteles, most Kiss József tanító úr házából áttemtem annak szomszédságában, a Beretvás fogadónak átellenében levő Kovács János-féle ház emeletébe.

Scheiber Ignác,

112 (1—1)

orvos-, sebész-tudor és szülész.

Ebéd- és vacsorára

a lehető legjutányosabb áron bárkit is elfogad **Özv. Kovács Istvánné.** Bővebb értesítést nyerhetni lakásán: Nagy-esongrádi-útcza 353. sz.
113 (1—1)